

RYBÍ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 13 ČERVEN
2014

ZŠ V RYBNÍČKÁCH 31/1980, PRAHA 10
ŠKOLNÍ ROK 2013/2014

OBSAH:

MIMOŠKOLNÍ AKCE, SOUTĚŽE A KULTURA	3
EXKURZE A VÝLETY.....	5
SPORT.....	7
ZÁŽITKY VE ŠKOLE I MIMO ŠKOLU	9
LITERÁRNÍ PŘÍLOHA: SVĚT KOLEM NÁS	11

ŽIVOT VE ŠKOLE OD DUBNA DO ČERVNA:

SBĚR PAPÍRU

V dubnu na naší škole opět proběhl sběr papíru. Na prvních třech místech se v množství za tento svoz umístily všechny druhé ročníky: na prvním místě třída II.B (781 kg), druhá II.A (590 kg) a třetí II.C (568 kg). V absolutním pořadí zvítězila II.B - celkové nasbírali za tento rok 2 602 kg papíru, za ní je III.B s 2 198 kilogramy a třetí je VI.B - 1 845 kg. Gratulujeme! (Hana Kosová)

MIMOŠKOLNÍ AKCE A SOUTĚŽE

Krajské kolo „Helpík“

Dne 6.5.2014 proběhlo u obory Hvězda krajské kolo soutěže se zdravotní tematikou „Helpík“. Naše škola se zúčastnila se šesti posádkami, které dosáhly ve školním kole plného počtu bodů. Posádky z naší školy dosáhly tohoto umístění: 1. místo Jarolímová Barbora, Nohavcová Anna – 5.A; 2. Místo - Janovský Radek, Vojtěch Tidrich – 5.B; 3.místo Mikušová Klára, Ochtábcová Diana – 5.A. Další naše posádky se umístily na 5., 6. a 10. Místě.

Celostátní kolo „Helpík“

Posádky, které se umístily na prvních třech místech se probjovaly do celostátního kola, které se konalo dne 24. 5. 2014 v Koutech nad Desnou. Zde se naše škola umístila na: 14. místě: Radek Janovský, Vojtěch Tidrich – 5.B; na 8. Místě Klára Mikušová, Diana Ochtábcová – 5.A; A na výborném 3.místě Barbora Jarolímová, Anna Nohavcová – 5.A. Všem posádkám blahopřejeme!
(Lenka Bodláková)

SOUTĚŽE A OLYMPIÁDY:

Ve čtvrtek 15. 5. proběhlo v ZŠ Kodaňská obvodní kolo **Pythagoriády** . Z pátých a šestých tříd soutěžilo po pěti žácích, ze sedmé jedna žákyně. Výsledky obvodního kola: 2. místo T.Krejčí, 3. místo M.Budský, 4. místo m.Bučány (všichni V.A), 6. místo A.Novotná (V.B).

KULTURA:

Dne 7. března jsme šli s naší třídou VI. B do divadla Gong. Představení bylo to o známých vynálezcích 19. století. Emil Křižík, Nicola Tesla, Thomas Alva Edison. Představení se jmenovalo podle E. Kolbena – **Elektrický Emil**. Gong se nachází poblíž stanic metr B Palmovka. Moc se mi to líbilo.

Jakub Kyncl, VI.B

Ve středu 12. března jsem šli do Národního domu na Vinohradech na **koncert**. Začínal v 9 hodin a byl o rytmické hudbě. Hráli tam asi na všechny možné bubny a postupně nám je představovali. Hráli na ně tři hudebníci. Představování bubnů byla cesta kolem světa, hráli například na nástroje z Kuby a Afriky. Byli jsme z toho nadšení, rádi bychom koncert navštívili znova.

Kateřina Haislová a Marek Novotný, VI.B

Představení „Vražda ve Wimbledonu“

Dne 2. června jsme s třídami VI.A a B navštívili divadlo Reduta. Je to nenápadné divadlo poblíž metra Národní třída. Představení bylo v angličtině, občas bylo proloženo češtinou. Hercům bylo zřetelně rozumět. Hráli tam čtyři herci, kteří se střídali v rolích: komentátor turnaje, agent, nejlepší tenistka planety a druhá nejlepší tenistka na světě. Představení se jmenovalo „Vražda ve Wimbledonu“. Šlo o to, že v semifinále Wimbledonu se střetly dvě tenistky – rivalky. Měly stejného trenéra a ten fandil té mladší. O přestávce nabídl jedné z hráček sendvič. Po přestávce, když se začalo hrát, ta, co si vzala sendvič, omdlela a po převozu do nemocnice zemřela. Detektiv začal řešit vraždu. Na krimi jsme měli hádat, kdo to udělal. Detektiv nakonec z důkazů usoudil, že ji zabil trenér, který jí dal do sendviče jed.

Divadlo se velmi povedlo!

Jakub Kyncl a Kateřina Truchlá, VI.A

Klub mladých diváků:

Žáci, kteří v tomto roce navštěvují představení Klubu mladých diváků, shlédli dne 15. května v divadle Hyberia představení „Antoinetta – královna Francie“.

EXKURZE A VÝLETY:**Voděradské bučiny**

Ve středu 28. 5. 2014 jsme jeli na ekologickou exkurzi do Voděradských bučin. Jeli jen zájemci ze tříd 7.A a 7.B. Doprovázela nás lektorka paní Kopecká z Toulcova dvora a paní učitelka Kosová.

Vystoupili jsme na zastávce Konojedy. Prošli jsme nejprve hospodářským lesem, ale brzy jsme vstoupili do národní přírodní rezervace Údolí Jevanského potoka. Po cestě jsme pojmenovávali stromy v lese. Potom jsme dostali kelímky a lupy a hledali jsme v lese okolo cesty drobné lesní živočichy a určovali jejich názvy.

U Pečinské křižovatky jsme narazili na smrk, který je označován jako majestátní strom. Kolem cesty se střídá listnatý a jehličnatý les a my jsme pozorovali, jaká v nich můžeme najít patra. Cesta nás dovedla až k balvanům. Hráli jsme hru, při které jsme se dozvěděli, jak vznikly. Také jsme hledali stopy po dřívější lidské činnosti a dozvěděli jsme se, jaký význam mají dřevokazné houby v lese. Na nikom nebylo vidět, že by se nudil. Naopak všichni vypadali, že se jim to líbí.

Barbora Vymětalová VII. B

Z exkurze šestých ročníků do mokřadů u Toulcova dvora s paní učitelkou H.Kosovou:

SPORT:

V měsíci květnu se opět rozeběhly sportovní soutěže. Naše škola se 13. května zúčastnila na SK Slavia Praha „**Poháru rozhlasu v atletice**“ žáků. V kategorii mladších žáků obsadili žáci VI. a VII. tříd 5. místo, v kategorii starších žáků byli žáci VIII. a IX. tříd čtvrtí. Dne 22. května lehkootletické závody, nazvané „Poprask,“ pokračovaly soutěžemi žáků a žákyň I. stupně. Ze třinácti škol se umístili na osmém místě.

Ve dnech 29. - 30. května se uskutečnil na SC Gutovka turnaj základních škol v beachvolejbalu. Pořádala ho městská část Praha 10. Naši školu reprezentovala dvě čtyřčlenná smíšená družstva. Žáci a žákyň 6. - 7. tříd R. Ployharová, M. Listíková, M. Fenik, D. Uhrin postoupili do finále, stejně tak i družstvo žáků a žákyň 8. - 9. tříd – A. Převorová, N. Švihnosová, L. Bulánek a T. Ryba.

Dne 6. června turnaj pokračoval na stejném místě finálovým turnajem. Žáci a žákyň 6. - 7. tříd obsadili konečné 5. místo, žáci a žákyň 8. - 9. tříd výborné 3. místo. Gratulujeme!
(red)

Foto z tradičního závodu „Běhu do schodů“:

VÝTVARNÉ SOUTĚŽE:

Soutěž „Voda a energie“

Žáci naší školy se zúčastnili soutěže Voda a energie. Soutěž pořádalo Ministerstvo zemědělství ČR. V této soutěži se na 4. místě umístila žákyně naší školy Barbora Jarolímová z V.A.

V soutěži, kterou pořádal Dům dětí a mládeže Prahy 2 a nazval ji „**Vykoumej komiks 2014**“, se svými pracemi účastnilo i žáci naší školy Žákyně VI.A Natalya Dyo s komiksem nazvaným „Školní dny“ zde získala ocenění za výtvarně precizní zpracování.

Výsledky soutěže můžete najít na www.ddm.cz-ph2.cz

Oceněným gratulujeme!

ZÁŽITKY VE ŠKOLE I MIMO ŠKOLU...

Jak nám bylo se školou v Krkonoších

Tato škola v přírodě je mojí třetí ŠVPŘ. Na předchozí školy v přírodě jsem nejel a zjistil jsem, že to byla velká chyba. Tahle škola v přírodě byla bezva. V autobuse byla sranda, ale pobyt byl asi tak 100 krát lepší. V sobotu a v neděli jsme bobovali a v neděli večer bylo zahájení etapové hry s tématem Yetti.

V pondělí byla stavba pevností a věží, psí spřežení, přednáška o vesmíru (byla super) a noční bojovka, kde nás přepadala Yetti (který sice jako Yetti nevypadal, ale to vůbec nevadí). V úterý byly sporty. Střelba na terč z velkého praku, který museli ovládat tři lidé, hod frisbee do koše a pinkání čínským badmintonovým míčkem (rukama, né pálkou). S takovými věcmi jsem si nikdy nehrál.

Ve středu po obědě jsme vyrazili na Kolínskou boudu. Tam jsme dostali moc dobrý pohár. Ve čtvrtek byla denní bojovka, která vedla prakticky kolem celé Černé hory. Čekali tam na nás rébusy a byla tam třeba i yetiho snídaně (dva rohlíky z hotelu), yetiho záchod nebo třeba jeho koupelna. V pátek byly další soutěže. Vědomostní soutěž z celého týdne, skákání přes kry, lovení rybiček a chytání ocásků. Po obědě bylo vyhlášení vítězů. Ani by mne nenapadlo, že vyhraje, ale ano, vyhráli jsme. Rozebrali jsme si odměny. Další den už jsme jeli domů. Kdyby byla ještě další škola v přírodě, určitě bych jel.

Tadeáš Krejčí, V.A

Zážitek ze školy v přírodě:

Můj největší zážitek ze školy v přírodě je denní bojovka ve družstvech. Od pomníku jsme ve družstvu vyrazili po stopách Yetiho. Aby jsme mohli jít dále, řešili jsme šifry a hádanky. Po cestě jsme narazili i na Yetiho obydlí, koupelnu, snídani a dokonce i jeho stolicí a na krvavé stromy, ale ty náš tým asi přehlédli. Po cestě nás hlídali naši vedoucí. Jako důkaz, že tudy, kudy jdeme prošel i Yeti, byly po cestě Yetiho stopy a chlupy. Do cíle jsme dorazili našťástí všichni v pořádku.

Anna Nohavcová, 5.A

Zážitky ze ŠvP

Mezi nejlepší zážitky ze ŠVPŘ mohu zařadit třeba noční bojovku. Noční bojovka začala tak, že jsme se s Radkou, naší zdravotnicí, shromáždili v chodbě. Poté jsme šli ven, kde na nás čekali naši vychovatelé a naše učitelky, kteří nás informovali, jak se máme na trati chovat. Pak jsme vyrazili na cestu. Po cestě jsme chodili podle odrazek a svítili jsme si baterkami, které jsme dostali předtím. Na cestě byly tři kešky, které jsme si měli přečíst a podle nich postupovat dále. V první kešce bylo napsáno, že jestli se chceme vrátit, máme postupovat podle bílých odrazek a jestli chceme pokračovat dál, máme jít po červených keškách. Ve druhé kešce bylo napsáno, že se vrátit nesmíme a dál už na nás čeká jen zlo a ve třetí, že jestli chceme zlatou truhlu, musíme přelstít zlého vlkodlaka. Moje skupina vše zvládla. Potom jsme se vrátili na chatu a šli jsme spát. Byla to moc krásná noční bojovka a moc se mi líbila.

Klára Mikušová, 5.A

EKOŠKOLA: FOTO Z PRAVIDELNÝCH SETKÁNÍ EKOTÝMU

* * *

Helpíkův pohár

Začalo to tak, že do naší školy přijela přednáška HELPÍK. O HLEPÍKOVI jsem se dozvěděl na škole v přírodě. Přednáška HELPÍKU je o zachraňování lidí nebo zvířat. Mluví se o zlomeninách, první pomoci, popáleninách, krvácení, zapíchnutí věc do těla atd. Na konci přednášky jsem dostal do dvojic test, který byl o zachraňování. Ta dvojice, která bude mít plný počet bodů, vyhrává. Výhra byla, že budou dvojice soutěžit o HELPÍKŮV pohár. Z V.B vyhrála dvojice Vojtěch Tidrich a Radek Janovský, dále dvojice Fanda Mošanský a Jakub Petřů. V V. A soutěžili tři dvojice. První byla Diana Octabcová a Anna Nohavcová. Druhá dvojice je Klára Mikušová i Barbora. Poslední soutěžili Patrik Racko a Tadeáš.

Prošlo několik dní a V.B a V.A šli na soutěž HELPÍKŮV POHÁR. Ta soutěž byla v Krajském kole – OBORA HVĚZDA – PRAHA. Bylo to dne 6.5. 2014. Přišli jsem a všude ještě tak trochu připravovali soutěž. Ty dvojice, které soutěžily, si musely dojit pro číslo, které budou potom používat ve finále.

V té soutěži byly atrakce např. tank, na který jsme mohli lézt, prolezat a prohlížet si ho uvnitř. Přijeli tam také koně, které jsme si mohli pohladit a dívali jsem se taky na hasičské auto a mohli jsme si podržet i nějaké pistole. Zkoušeli jsem si taky oblečení, které používá policie. Nechyběla tam ani záchranka. A nejzajímavější atrakce byla, když jsme tahali člověka, kterého jsme museli vytáhnout až ke stromu, a potom zase dolů. Dozvěděl jsem se hodně o zachraňování.

Už se blížilo finále, protože už končily a ubývaly dvojice. Na konci nám každému namalovali popáleninu nebo odřeninu. Ty dvojice, které soutěžily ze všech škol, musely jít do lesa a tam měly vyplňovat úkoly. Úkoly souvisely se zachraňováním. Už bylo finále a Tomáš (vedoucí) už vyhlašoval všechny výsledky.

Děti ze všech škol si to užily a už se těší na HELPÍKŮV POHÁR 2015.

Uljana Riško, V.B

LITERÁRNÍ PŘÍLOHA: SVĚT KOLEM NÁS**Návštěva záchranné stanice v Pátku v pátek**

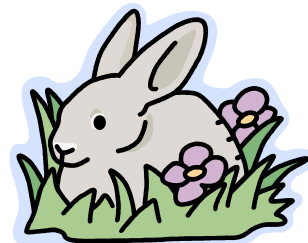
Babička s dědou nás vzali na návštěvu záchranné stanice. Je to místo, kde se starají o zraněná nebo opuštěná zvířátka. Bylo tam mnoho zvířátek různých druhů. Paní ošetřovatelka nám o každém z nich vyprávěla jeho příběh. Říkala nám také, že teď na jaře jim lidé často nosí opuštěná mláďátka. Varovaly nás, abychom to nedělali, Rodiče svá mláďátka nikdy neopouštějí, vždy se k nim opět vrátí. To mě moc potěšilo, protože jsme jednou na výletě našli v lese malého kolouška.

Matouš Vacovský, III. B

Náš králík

Paní Šmudlová je bráchův zakrslý králík. Nejčastěji je v domečku anebo se rozvalí vedle něho. Bojí se lidí. Je šedivohnědá s bílým ocáskem a bílým proužkem na krku. Paní Šmudlová má velmi ráda jídlo. Dávám jí zrní a když ho sypeme do misky, radostně nám naráží do ruky tak, že jí zrním posypeme hlavu, Také má ráda pítí. Když jí dojde voda, hlasitě bouchá do pítka, až si jí všimneme. Nejvíce se Šmudla bojí vysavače. Když jí čistíme klec, zapneme vysavač, šmudla se schová pod stůl a čeká, až ta přišera odejde. Když byla Šmudla malá, často nám přehryzala nějaké drátky. Naštěstí se jí nikdy nic nestalo. Teď už je velká a rozumná, ale podle mámy je spíš líná. Máme ji rádi a doufáme, že s námi bude ještě dlouho.

Magdalena Novotná, V.B

Můj křeček Jan

Mám křečka, který se jmenuje Jan. Koupila jsem si ho před dvěma měsíci. Když se pořádně nají, tak vypadá jako teniskový míček. Má oranžovou srst, ale na břichu má bílou skvrnu. Také má žluté zoubky.

Celý den jen spí, V noci se probudí a slyším, jak pije z misky a jí slunečnicová semínka. Také rád pobíhá po kleci a ukusuje si své obydlí.

Můj křeček Jan si schovává jídlo do zásob, protože se bojí, že mu jídlo seberu.

Hana Leová, V.B

Pozorování aneb Mikešův život

Kocoura Mikeše pozoruji už dlouhou dobu, takže bych vám o něm něco rád řekl.

Všechno to začalo, když byl Mikeš malým kocourkem. Měl také bratříčka. Mikeš tehdy byl jen taková černá hromádka neštěstí. Pak ale začal lumpačit a více prozkoumávat okolí, tedy spíše naši ohromnou zahradu. Později se začal se svým bratříčkem prát a hrát si a například i zabíjel vosy. V té době jsme na zahradě měli i jednu kočičí babičku Rozu. Mikeš měl v oblíbě Rozu zlobit. A pak začaly samé špatné zprávy. Jednoho dne se Mikešův bratr ztratil a dodnes jsem ho neviděli. A Roza za pár dní zemřela. A

potom se Mikeš začal nudit a začal se toulat po vesnici. A pak to byla jedna rvačka za druhou. Mikeš chodil domů potrhaný a kulhal. Navíc občas měl na sobě takové to nacucané klíště. Kleštičkami je všechny vyndáváme. Někdy Mikeše nastříkáme sprejem proti klíšťatům, který zrovna nemá v oblíbě. A potom ho několik dní nevidíme. Někdy je Mikeš hezky u nás a chce se mazlit a někdy je na toulkách po okolí. Mikeš též rád chytá myši a někdy si pohraje i s nějakým tím ptáčkem. Mikeš je moje nejmilejší zvířátko a vždy se na něj moc těším.

Jan Gasser. V.B

Najednou zjevený pavouk

Když jsem byli na chalupě, našli jsme krásnou pavučinu pod okapem. Za chvíli do pavučiny přilétla moucha. Pavouk vylezl a zjistili jsme, že je to křížák. Asi za minutu tam byl už jen bílý zámotek. Byla to omotaná moucha. Večer byl velký vítr a pavučinu zničil. Další den byla pavučina opět na svém místě. Kolem odpoledne tam najednou přilezl další pavouk. Vypadal tak, že měl velké nohy a malé tělo. Začala na pavouka křížáka útočit. Druhý pavouk jasně vyhrával, tak jsem mu to zatrhli.

Jakub Petrů, V.B

Kočky

Kočky jsou savci a patří mezi kočkovité šelmy. Je jich asi 40 druhů. Dělí se do čtyř hlavních skupin: velké kočky (lev, tygr, jaguár, leopard a puma), gepardi, rysové a malé kočky (kočka divoká a kočka domácí).

Kočka domácí patří podobně jako pes už odedávna mezi nejoblíbenější domácí zvířata a pochází z egyptské plavé kočky, zbarvené do červenohnědá až bleděšeda. Od ní naše domácí kočka podědila i zvyk vyhledávat teplá místa.

Tělo kočky je většinou štíhlé a pružné, hlavu má krátkou. Výtečně slyší a i během spánku vnímá sebe slabší šustnutí. Oko kočky je za tmy nápadně okrouhlou a doširoka rozevřenou zřítelnicí, jež se za denního světla zúží do štěrbin. V noci kočičí oči nazelenale svítí. Ovšem v úplné tmě ani kočka nevidí a pak jí pomáhají její vousy. Jimi ohmatává okolí.

Kočka domácí si zachovala zvyky divokého zvířete. Loví myši a ptáky. Vydrží hodiny čekat před myší dírou. Ukáže-li se myš, vrhá se kočka na svou kořist skokem, uchvátí ji ostrými drápy a usmrtí skousnutím svých špičáků. Často si se svou obětí chvíli hraje.

Dvakrát ročně vrhne kočka čtyři až šest mláďat. Ta se rodí slepá a bezmocná a matka je musí kojit.

Pavlaína Říhová, V. A

Ilustrace: Kateřina Dostálová, VII.A

JAK TRÁVÍME ČAS...

Jak trávíme čas na jaře

Jaro mám rád hlavně proto, že opět začíná zahrádkářská sezóna. Baví mě vysazovat nová semena a vytrhávat plevel kolem jahod. Trhat pampelišky na pampeliškový med. Dávat trávu kolem vín, aby jim bylo teplo. Jaro mám rád. Po jaře je dobrá nálada.

Lukáš Kubas, V.B

Jaro je hezké roční období. Na jaře se probouzejí různé květiny rostliny. Právě tento rok se hodně prosadily pampelišky. S mámou jsme jich natrhali plné dvě bedny. Byla to hrozná práce je trhat! A co z toho? Velmi chutný pampeliškový med. Toto jaro se mi moc líbilo.

Michal Kubas, V.B

Jaro je moje druhé nejoblíbenější roční období. Ráda se koukám na třešně, které mají hezkou barvu nebo ráda pletu z květin krásné věnce. Jaro má hodně hezkých svátků, například jeden z nejoblíbenějších jsou Velikonoce. Tak nejradši ležím na rozkvetlé trávě a koukám se na nebe a vymýšlím si, co ty tvary mraků připomínají. Jaro mám ráda, protože je všechno zas zelené a rozkvetlé. Už se těším, až bude další krásné a zelené jaro.

Uljana Riško, V.B

Jaro mám celkem rád, a to proto, že se konečně po zimě a mrazech začíná oteplovat. Mám rád, když vidím první známky jara – sněženky, bledule, narcisky a také první vlaštovky. První jarní den je můj oblíbený, a to proto, že slavím svůj svátek ☺. Na období jara se mi také líbí, že se dny prodlužují a tma přichází později. Jedinou negací na jaře je moje alergie na břízu, která je na začátku května velmi aktivní.

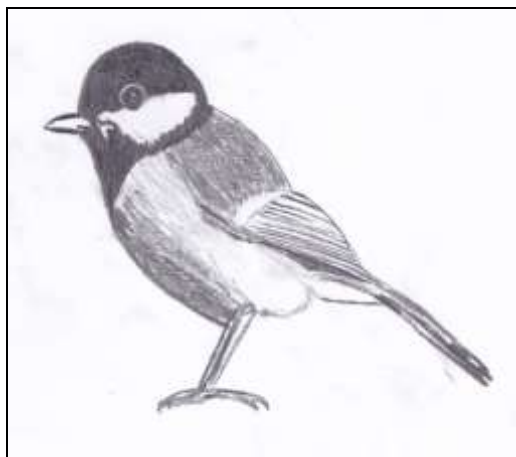
Jaro mám docela rád...

Radek Janovský, V.B

Od Svátku práce do Dne osvobození jsem byl na horách Krkonoších v penzionu. V úterý jsme šli do Obřího dolu dva kilometry. Procházka k památníku okolo Úpy byla krásná a vyplatila se. Před sto lety se tady ale stalo velké neštěstí. Šestnáct dní lilo jako z konve a hlína ze Sněžky se tak promáčela, že povolila a udělala zemní lavinu. Dva domy to srovnalo se zemí, zemřelo tam šest lidí, z toho tři děti.

Vzhledem k tomu, že jaro je v Krkonoších opožděnější, kvetly zde krásné pampelišky.

Viktor Žárský, V.B

Ilustrace: Zuzana Halamová, VII.B

TĚŠÍME SE NA PRÁZDNINY, aneb vzpomínky na ty loňské**A JINÉ NAŠE PŘÍBĚHY:****Tábor 2013**

Loni jsem opět jela na tábor. Tentokrát i s Áďou. Když jsme přijely, v tee-pee se rozhodovalo, kdo bude kde spát. Minulý rok jsem se opakovaně ráno probudila mimo tee-pee, tak jsem měla zakázáno spát na kraji u vchodu.

Celoroční hra byla o tom, že je rok 2163. V roce 2012 vypukla válka a v roce 2013 vybuchla atomová radioaktivní bomba. Naši předci tušili, že se něco stane, a vybudovali bunkr jménem Vault 13, aby lidstvo přežilo. My je žili po válce v roce 2163, prohledávali jsem kraje a bojovali proti člověku, který chtěl odpálit novou radioaktivní bombu. Ta by nás všechny proměnila v ghůly. Ten člověk byl šílený plukovník.

Jednu večer nám šílený plukovník přišel vyhrožovat, že bombu klidně odpálí hned a že nás bude sledovat ve dne v noci. Tak jsem začali hlídat tábor. Moje skupina měla hlídku zrovna když byla bouřka. Já měla hlídku od 3:30 do 4:30. Jenom mi bylo divné, že mi v džínové bundě není zima. Když mi hlídka skončila, vzbudila jsem ředitelku. Ta měla při hlídce světlo, protože se rozednilo. Stejně se ale stále bála a budila mě. Měla zakázané chodit do tee-pee a porušila to. Také v naší hlídce někdo přeřídil budík.

Na táboře se mi moc líbilo a určitě na něj pojedu letos znovu.

Magdalena Novotná, V.B

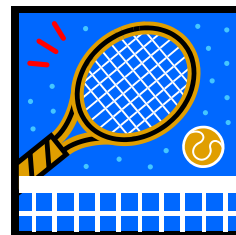
Když jsme byli malí...

Když jsem byl malý, úplně vše jsem jedl, ani mi nevadilo, že nemám hlad. Když se přede mě něco postavilo, já to snědl. Když jsem něco neznal, tak jsem do toho kousnul, abych zjistil, jestli je to jedlé. Jednoho dne (nevím kde), byly mi čtyři roky, mamka vyndavala nákup. A hle, něco obdélníkové a zabalené. Říkal jsem si - to neznám, tak to ochutnám. Rozbalil jsem to a HAM! Polovina byla pryč. Začalo mi být špatně a hned jsem to řekl mamce. Ukázal jsem jí, co jsem snědl. Mamka zakřičela a říkala: "Proč jsi sněd mýdlo?!?" No a myslím, že od té doby už vše nejím.

Martin Novák, V.B

Tenisový zápas

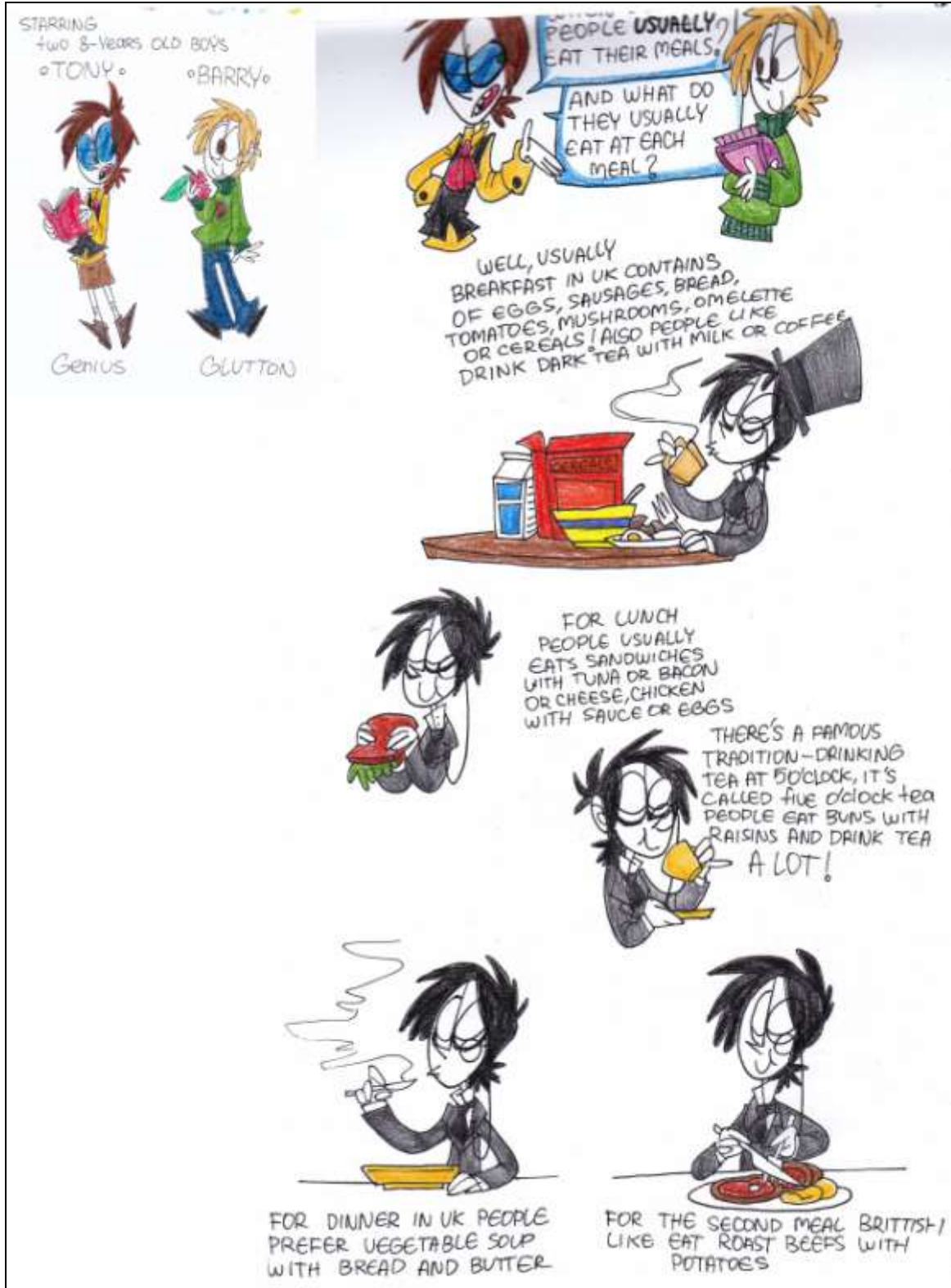
Je sobota a dnes hrají v Česku na tenisových kurtech Maria Šarapovová a Sabina Lisická. Maria Šarapovová je z Ruska a Sabina Lisická z Německa. Sedla jsem si do první řady. Byla jsem tak nadšená, že uvidím Marii Šarapovovou a Sabinu Lisickou. A už vycházejí a rozehrávají se. Potom vzal rozhodčí minci a hodil ji do vzduchu a zase chytl. Maria Šarapovová podává a Sabina Lisická přijímá. Prošel jeden set a Maria Šarapovová ho vyhrála. Fandila jsem Marii Šarapovové. Byla jsem velmi šťastná. Každý z nich si šel oddechnout do kabiny. První set byl zajímavý. Na gemy to bylo 6:8. Začal druhý set. Bylo to už 2:4 pro Šarapovovou, ale Lisická se nevzdávala a vyrovnala na 5:5. Ale nakonec vyhrála i tak Maria Šarapovová. Zakončila to krásným servisem. Všechny byly šťastní a běželi si pro podpis k Marii Šarapovové. Potom něco slyším: „Vstávej!! Vstávej Uli!!“ Byl to sen!! Byla jsem naštvaná na ségru, že jsem nedostala podpis od Marie Šarapovové. Ale možná se mi tenhle sen někdy v životě splní.

Uljana Riško, V.B

COMICS - I.část
/English Lesson/

FOOD PROJECT
by Natalia Dyo

NAŠE BÁSNICKÁ TVORBA VÁŽNĚ I NEVÁŽNĚ:**Čechy**

Až rozloučím se naposled
s tou zemí plnou piva,
až uvidím ještě vsi, kam bych nedohled.
Těžko se loučí s vlastí,
když žiju tu už tolik let.
Něco ve mně pořád chrastí,
abych se rozloučil hned teď.
Měl jsem rád ten vítr, co tu vlál,
chybět mi bude i strom,
co před domem stál.
A možná v tom je ta krása Čech,
že člověk by si tady kamkoliv leh.
Nic hezčího už vážně nehledám...

Můj Anděl

Jsi můj anděl bez křídel,
Stvoření, co doteď jsem neviděl..
Můj zázrak bílý,
co objeví se v koncích.
Ten, co mě sílí,
ve dne i v nocích.
Ten anděl, co já znám,
na bílém koni jezdí k nám.
Plášť dlouhý a bílý má,
i když brečím - on se usmívá.

Hana Kuželová , VII. A

Z NONSENSOVÉ (I JINÉ) POESIE SEDMÝCH TŘÍD:**Poesie, co se mi vybaví u písmena Pé**

Piano a jeho fis, cis, dé
Pes - věrný přítel člověka
a jeho veš sedíc u břicha
Papír a tužka
Psát básničku je pěkná fuška!

Nepříjemnost

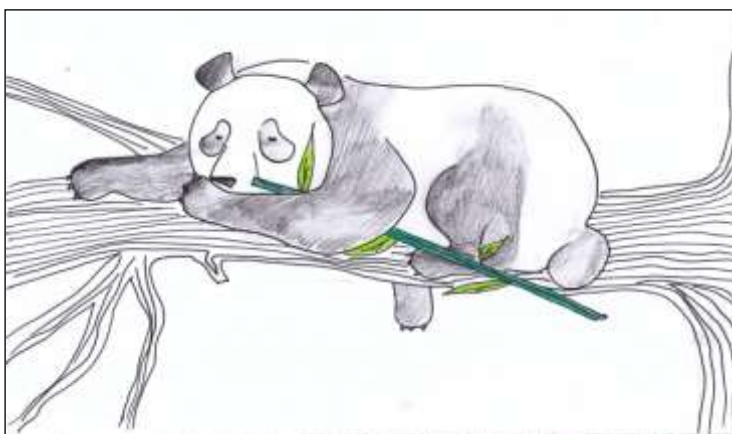
Ozbrojený po viagře
stojím nahý v mezipatře.
A to všechno kvůli tomu,
že on přišel brzy domů.

Pávi

Pávi to jsou elegáni,
místo chůze vznášejí se.
Jestli na ně narazíte,
radši rychle klidte se!

Prosincová

Byl jeden andílek,
ten roznášel každý rok hodně nadílek.
Oblíbený byl do bílých košilek,
kapsičky měl plné lentilek.

Z černé kroniky

Jde paní okolo,
kouká přitom na kolo.
Paní kolo ukradne,
přes řídítka přepadne.

Ilustrace: Arina Kraeva, VII.B

INSPIRUJEME SE DOMOVEM:

Koberec

Koberec má třásně
a já tady skládám básně.
...jde mi to fakt krásně!

Domeček

Máme velký domeček,
v něm je malý stoleček
na stolečku mistička
a v ní je velká rybička

Beruška

Beruška se plíží
ostatním do spíží.
Osm teček na zádech má
a hezky se usmívá.

Rozpočítadlo

Říkám říkám říkanku,
kohopak to napadlo,
rozpočítávat že se má,
kdo další hru začíná?

ZE ŽIVOTA ŠKOLY VE VERŠÍCH:

Strasti učitelů a žáků

Opáčko se blíží
oči se mi klíží.
Učitelka vidí,
kdopak tamhle sedí.

Autíčko se řítí,
do údolí svítí.
Autíčko teď nebourá.
školičku už zbourá.
Učitelka šílí
a hlasitě kvílí.

Pracovní vyučování na jaře

Noc je dlouhá,
den je krátký,
ale slunce pořád svítí.
Ve škole nám roste kvítí,
máme tady dobré šití!

D

Dějepis hodně prožívá,
A modrá je její barva.
Mínusy hodně rozdává.
Seznamte se, Znamenáčková.

TĚŽKOSTI ŽIVOTA... ANEB TROCHU HORROROVÉ POESIE:

Těžkosti života krteků zahradních

Malinkatý krteček
vlastnil z hlíny domeček.
Šláp mu do něj chlapeček,
z domečku je hrobeček.

Život je pes

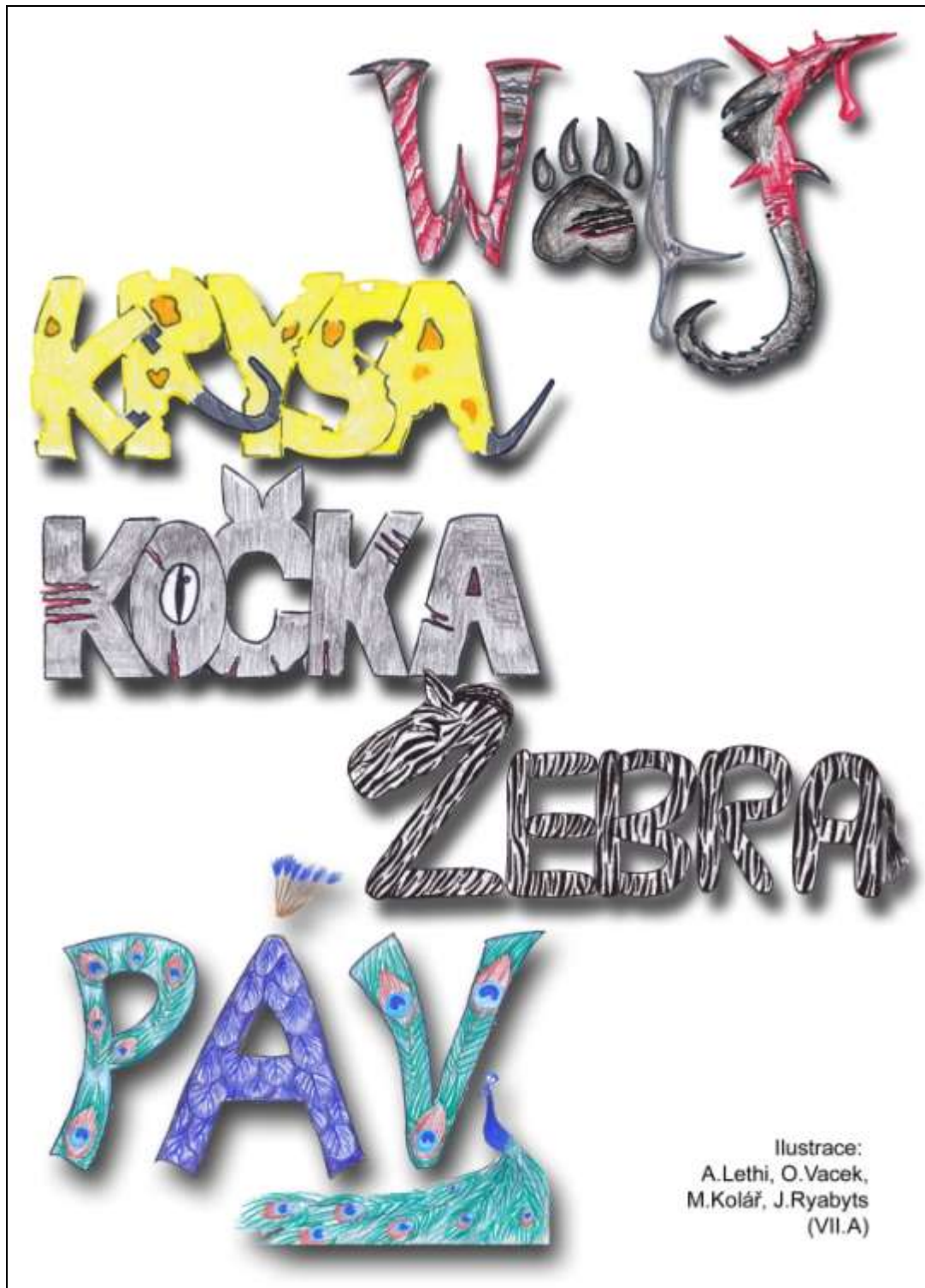
Měl jsem doma voříška,
kopli mi ho do bříška.
Byl to dobřej pes -
...k obědu byl dnes.

Trápení

Něco tě trápí,
něco ti nejde?
Sedni si na silnici,
ono tě to přejde.

Strašidla

Straší tady strašidla,
snědla všechna povidla.
Nikdo je však neviděl,
jen stopy od povidel.

TAJEMNÝ PES ČENDA A EGYPTSKÝ BŮH
Eliška Dědková (II.A), dokončení četby na pokračování.

Kapitola 3

Když vyšli z lodě, byl už z dálky vidět chrám boha Anúpa a jeho sochu se šakalí hlavou.

„Počkej, Eliško,“ řekla její máma, „tam můžou muži.“

„Ale já chci jít s tátou.“

„Ne.“

„Chci.“

„Nemůžeš.“

„Chci s tátou.“

„Uvidíš ho později!“ a táhla jí pryč.

Trvalo asi deset minut, než jí dotáhla na místo.

„Mrzí mě to, Eliško, ale dělala jsi ze sebe blázna a ze mne také.“

Rozhlédla se kolem, jako by se bála, že lidé pořád pozorují, pak povolila sevření a řekla: „Co bys teď chtěla dělat?“

„Ještě nevím.“

Eliška se podívala přes rameno, stále v pokušení utéct. Chrám byl pořád na dohled, alespoň socha Anúpa. Říkala si, že by dokázala najít cestu. Zatímco se snažila zorientovat, doufala, že vypadá, jako by přemýšlela o matčině otázce. Náměstí obklopovaly ze všech stran domy. Všude se to hemžilo prodavači. Jeden jim nabízel voňavý chleba. A druhý malou sošku Anúpa. Eliška to všechno sledovala, hlavně svojí mámu, a vyčkávala.

Silvie se pozdravila se starou známou. Ve vzdáleném rohu postávala skupinka posluchačů okolo vypravěče a naproti v postraní uličky tančil přivázaný medvěd. Silva kupovala pro přítelkyni pití u nosiče vody. Eliška ji sledovala a pomalu se vytratila do nejbližší boční ulice, tam zůstala stát u rohového stánku. Byl plný psů. Byli jich tam tisíce, ne jejich napodobenin, byli všichni živí, ale v klecích.

„Vem si psa zadarmo, mladá přítelkyně.“

Zvedl jednu klec s italským chrtíkem. Ale vzadu byl ze všech nejhezčí.

Nedokázala z něj odtrhnout oči. Byl to Čenda.

„Tobě se líbí tenhle?“ zeptal se prodavač. „Ten je vzácný. Ale není na prodej, bude obětován. A víš proč je vzácný? Protože nikdo není stejný. On je jediný.“

Po chvíli slyšela křik. To křičela její máma. Zahlédla ji.

„Eliško, pojď sem!!!“ křičela.

Eliška se dala do běhu. Už byla jen dva metry od chrámu. Ale ještě musela něco důležitého udělat. Oběhla chrám a ukradla jednomu klukovi paruku a oblečení. Až potom se vrátila do chrámu.

„Ještě že tu nikdo není.“ oddechla si Eliška a sundala si převlek.

Za pátými dveřmi slyšela divoký štěkot. Když je otevřela, vyřítilo se na ní moře psů. Ale nikdo nebyl Čenda. A za dalšími dveřmi slyšela další štěkot. Čendův štěkot! Když otevřela dveře, Čenda jí vletěl do náruče.

„Ty tuláku,“ říkala Eliška, „víš, jaký jsem měla strach? Ty jsi jim utekl? A jak se vrátíme zpátky do roku dva tisíce třináct?“

„Tamhle,“ ukázal Čenda přední tlapkou.

A opravdu, na stolku uprostřed místnosti ležela mapa chrámu. Eliška se k němu okamžitě rozběhla.

„Ještě tři patra a třetí dveře napravo,“ četl Čenda.

„Já umím číst, Čendo. Na co chodím do školy? A ty umíš číst?“ zeptala se Eliška.

„Ano, řekl Čenda. Umím číst, psát na počítači, cestovat časem, mluvit, a když chci, tak hodně vysoko skáču. Tak jdeme?“

„Jasan.“ přikývla Eliška.

Když tam došly, byli před nimi tři dveře. Bylo na nich napsáno: Minulost, přítomnost, budoucnost.

Eliška řekla: „Vybereme si budoucnost, ano, Čendo? Abysme mohli za Filipem. Je čas ho nakrmit, nebo je pozdě?“

Čenda přikývl: „Ano, a kdo dneska spí s tebou v posteli?“

„Vy oba,“ řekla Eliška, „ty vedle mě, a Filip v nohách postele. Tak to bude pořád. Tak jdeme.“ Za dveřmi Budoucnost stál orel, který sem Elišku odnesl.

„Sedni mi na záda.“ řekl Čenda.

„Tak dobře,“ řekla Eliška.

Když Čenda vyskočil na ptákova záda, viděla Eliška moře psů. Asi za pět minut vzlétli. Po dvaceti minutách opustili zemskou atmosféru. Elišce se začaly klížit oči a po minutě usnula. Když se probudila, byli nad jejich domem. Pták ji donesl na parapet. Ale Čenda v pokoji nebyl. Vtom ji z kuchyně zavolala její máma:

„Eliško, pojď sem!“ volala.

„No jistě,“ říkala si Eliška. Nenakrmila jsem Filipa.

Když sešla dolů, Čenda hltal kapsičku Chappi.

„Vypadá to, jako by nebyl pryč ne několik hodin, ale několik let.“

Když Čenda dojedl, vrátil se na horu. Eliška šla honem za ním. Příští ráno přijel její čtrnáctiletý bratr Jakub. Eliška se mu vrátila do náruče.

„Eliško jak se jmenuje ten tvůj nový pes?“ zeptal se Jakub.

„Čenda,“ řekla Eliška.

„A ten nalezený kocour?“ zeptal se Jakub.

„Filip,“ řekla Eliška.

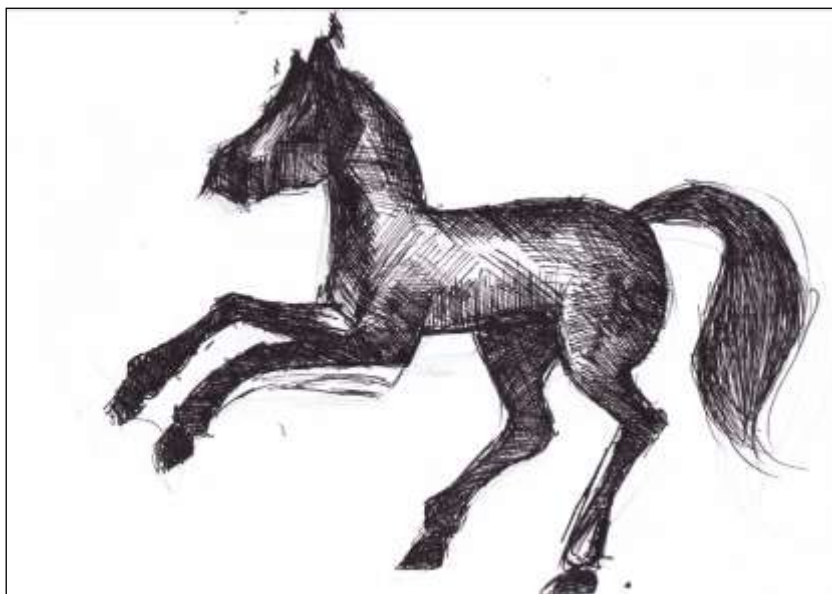
„Mami, a kdo zavedl povinou školní docházku?“ zeptala se Eliška.

„Josef II. Syn Marie Terezie,“ odpověděla.

„Kéž by jí tak nezavedl.“ říkala si v duchu Eliška.

O půl čtvrté k nim přijela její babička s malým černým pudlem Čertíkem, který Čendu nesnáší. Eliška si vždy v duchu říká: „Lepší je Filip, než ten protiva. Ale mám ho ráda. Já mám ráda přece všechny psy. Ale kočky taky. Ale jen trochu. Ale nejlepší ze všech zvířat na světě je nejlepší můj tulák Čenda!“

(Konec)

Ilustrace:
Arina Kraeva, VII.B

KONEC ŠKOLNÍHO ROKU: za deváté třídy se loučí Širín Nafariehová z IX.B

Musím říct, že našich devět let (mých 6) byly skvělé. Na prvním stupni jsme měli paní učitelku Lhotovou a paní učitelku Bláhovou. I když jsme měli na 2. stupni spousty třídních učitelů, rádi vzpomínáme na pana učitele Trnku, kterému jsme snad trošiček přirostli k srdci. A také náš nynější pan učitel Krňoul. Musím říct, že s panem učitelem Krňoulem byla strašná sranda a ten poslední rok s ním jsme si všichni užili:) Já osobně a doufám, že i za všechny ze třídy, si moc vážíme toho, že nám zařídil výlet do Plzně. Určitě nebylo lehké vše sehnat a zařadit. Protože asi největší problém dělalo vybrat peníze, jelikož je u nás známo, že co má být do týdne, přineseme za měsíc :D

Nesmím opomenout i jiné učitele, jako je pan učitel Vosátka. Bylo těžké se před ním schovávat, když jsme si „náhodou“ zapoměli bačkory. Určitě každého nachytl v botech :D Také další učitele, jako je paní učitelka Loukotová, kterou jsme měli na dějepis, pana učitele Hájka na zeměpis, paní učitelku Šillerovou na hudební výchovu. Ta také měla (ještě s paní učitelkou Kotovou) na starost každoročně pořádaný Vánoční koncert. Paní učitelku Kumherovou a paní učitelku Jenčíkovou, kterou jsme měli na jazyky. Paní učitelku Slancovou, která s námi dělala projekt na Post Bellum. Ještě s paní učitelkou Znamenáčkovou, která svým silným hlasem povídala „sednout“, „mínus“, „zavřít okno“, nebo „ted“ při testu :D

Paní učitelka Kosová, která nám dala velmi zabrat při poznávačkách (hlavně minerálů :D). Paní učitelka Avramovičová, která nás vždy naplňovala dobrou a usměvavou náladou, i když nám zrovna probíraná látka nešla. Paní učitelka Jurkechová a její „Milánkové, ale vy se vůbec neučíte“. Budeme vzpomínat i na paní učitelku Pávkovou, která to s námi neměla moc lehké a stejně s námi hrála hry, nebo koukala na naši oblíbenou Peppu pig :) Také paní učitelka Zítová, se kterou jsme rozvíjeli naši fantazii.

Děkujeme paní ředitelce Košťálové, která nás nenechala lenivět a paní zástupkykni, která nás zvala ke konci hodiny na rekreační přestávku na zahradě a díky ní jsou naše záda rovná a bezhrbatá :D

Myslím, že jsme se tu naučili spoustu potřebných věcí kromě samozřejmého počítání a psaní. Konkrétně my jsme doplnili zapomenuté základy z literatury. To bylo při chemii (s p.uč. Vosátkou), kdy si naše třída připomněla, že Máchův Máj nenapsal Karel Máj ani Karel Mašata, nýbrž Karel Hynek Mácha. Neznamená to, že by to naše třída dříve neuměla, to naopak! Ale jinak slovně podaný tvar může člověka zmást a nejen jednoho! :D

Také jsme se zlepšili v různých klubech, konkrétně klub Sparta neboli „Spartička“. Kdykoliv jsme jen třeba zaváhali v jeho klubových barvách, stačilo se podívat na desku s připínáčky paní učitelky Znamenáčkové, nebo na její legendární „bačkůrky“.

Tohle všechno (ať to bylo z učebního plánu, nebo ne) jsme se naučili, doučili a připomněli. Myslím, že tohle všechno (Máchův Máj určitě) se nám jednou v životě bude hodit a budeme si to pamatovat. A nejen kvůli tomu, že naše učivo bylo podáváno takovou hrou. Jan Amos Komenský neřikal nadarmo „Škola hrou“ to potom „ale rákoska je rákoska“ asi platí už jen na některé jedince :)

A to už se dostávám k úplnému konci. Musím říct, že i když ve třídě bylo pár neshod. I když jsme se si s někým zrovna nesesdli, určitě se nám bude stýskat. Já jsem celou dobu říkala, že se mi stýskat nebude, ale čím víc se blíží konec roku, tím víc mám tuhle třídu radši :)

Snad jsme pro Vás nebyli jenom „nějací devátáci“, ale že si na nás vzpomenete jako na dobré a velmi nadané žáky....

No dobře, tak aspoň na žáky, s kterými nebyla nuda a rozhodně se s námi nikdo nenudil :)

Širín Nafariehová, IX.B

IX.A:

ZŠ V Rybníčkách 2013 - 2014

IX.B:

ZŠ V Rybníčkách 2013 - 2014

RYBÍ ZPRAVODAJ. Vyšlo 15. června 2014 jako 13. číslo školního časopisu Základní školy V Rybníčkách, Praha 10. Literární občasník. Redakce: Základní škola V Rybníčkách 31/1980, Praha 10, 100 00. E-mail: zitova.rybnicky@seznam.cz. Literární příspěvky: E. Dědková (II.A); P.Říhová, M.Vacovský (III. B); T.Krejčí, A.Nohavcová, K.Mikušová (V.A); L.Kubas, M.Kubas, R.Janovský, V.Žárský, M.Novák, U.Riško, M.Novotná, H.Leová, J.Gasser, J.Petrů (všichni V.B); J.Kyncl, K.Haislová, M.Novotný, K.Truchlá (všichni VI. A); H.Kuželová a další (VII. A); B.Vymětalová a další (VII. B); Š.Nafariehová (IX.B). Obálka: A.Le Thi, J.Jue Li, J.Ryabyts (všechny VII.A), N.Dyo (VI.A). Obrazové příspěvky: N.Dyo (VI.A), K. Dostálová, A.Le Thi, O.Vacek, M.Kolář, J.Ryabyts (všichni VII.A); Z.Halamová, A.Kraeva (obě VII.B)